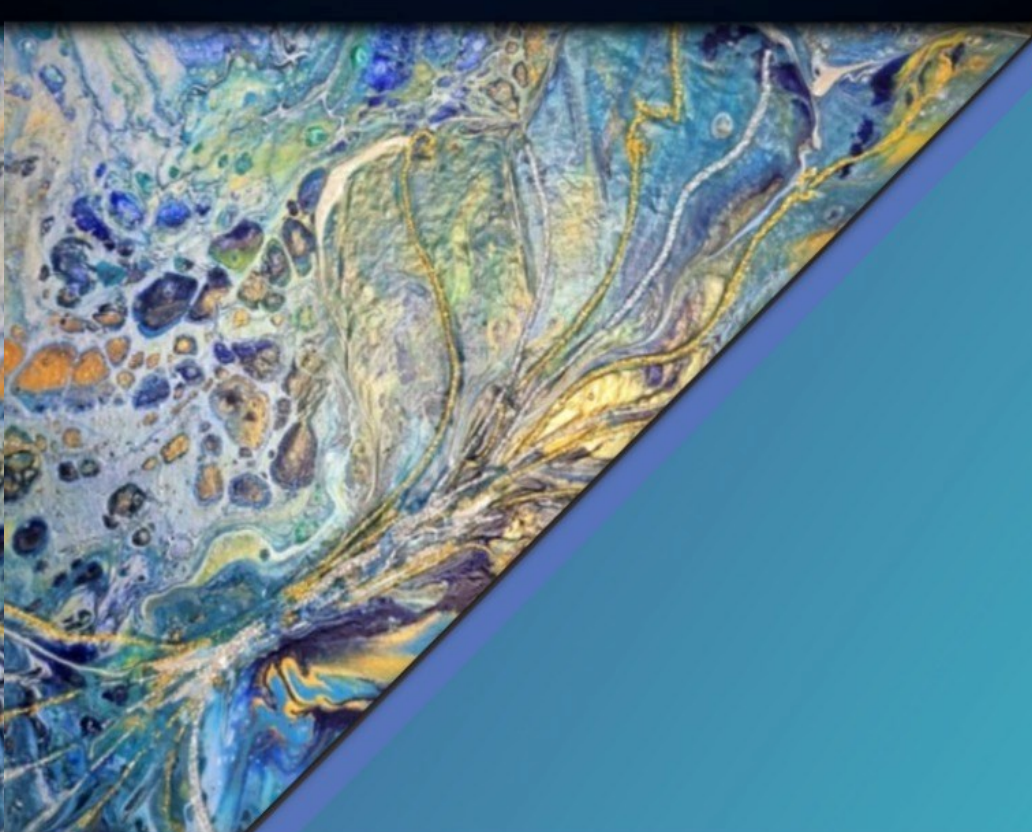
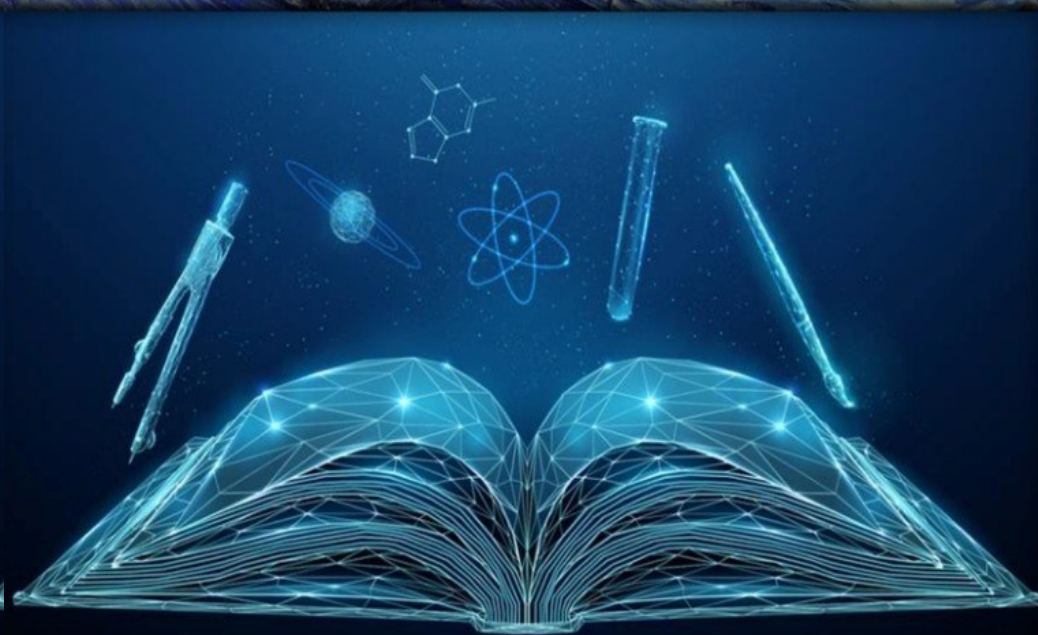

The top-left corner of the cover features a portion of J.M.W. Turner's painting 'Rain, Steam, and Great Bridge', showing a large, glowing yellow sun or moon in a swirling, blue and white sky.

Atelierul de idei

Revista Colegiului "Spiru Haret" Ploiești
Nr. 6/2022

The bottom-left corner of the cover features a triangular section of marbled paper with a complex, swirling pattern of blue, green, yellow, and brown colors.

ISSN 2601-8837

ISSN-L 2601-8837

Cuprins

ERASMUS– a new experience	3
Erasmus experience.....	4
My Erasmus experience	5
My experience from Erasmus Spain	6
The Erasmus Experience.....	7
Tineri implicați în permacultură.....	8
Elevi din Colegiul nostru, premianți la Concursul Național „Știu și aplic!”	
Securitatea și sănătatea în muncă se deprind de pe băncile școlii”	10
Despre fața urâtă a iubirii	11
Lectura- O sursă primordială a dezvoltării personale	14
Chimia iubirii	15
Jurnal de lectură	16
Collectivité et civilité.....	19
Collectivité et civilité.....	21
Românii și occidentul.....	22
Organisations des écoles françaises.....	25

Erasmus - A new experience

Student- Alina Cristea- 11M

Teacher- Mara Chiricu

The ERASMUS project is about new experiences, knowledge and making new connections.

My time in the ERASMUS project was simply extraordinary having the chance to find out how the students from the other participating countries carry out their school and cultural activities. All the activities helped us find out about the history and culture behind the places we visited, giving us ample opportunities for learning and development.

ERASMUS encourages and facilitates the participation of young people in the democratic life of Europe at the local, regional, national and European level, to experience exchanges, cooperation, cultural and civic actions.

The workshops, face-to-face meetings, seminars and other events, gave us the possibility of informing, debating and actively participating in regards to the relevant aspects of everyday life.

The experience I gained during the ERASMUS project was incredible, it made me realize that all people are wonderful, no matter their nationality, I believe that non-formal education is a good way to learn new things which are useful for general knowledge, developing the desire to learn, travel and research traditions from different corners of the world.

Erasmus experience

By Rădulescu Natalia
Teacher: Mara Chiricu

At beginning of this year I have been involved in the Erasmus+ project together with 5 colleagues of mine: four from my class and one from another class of the high school. Since I entered in this high school and my english teacher mrs. Chiricu Mara presented to the class the idea of the Erasmus projects, I wanted to get involved but I didn't have the courage and confidence that I would be able to speak better English.

To my surprise, in February Mrs. Chiricu Mara came to the class where I am studying and told us that she needs students for Erasmus. I immediately enjoyed the idea of participating, but I still wasn't sure whether to sign up or not.

Fortunately for me, the teacher chose me to the project and I felt that my dream come true. The Erasmus experience is truly unique in every way. I feel lucky that we made a great team and we got to know each other much better and even have fun during the trip. Now in terms of mobility, everything was as I could not imagine.

People's mistake is that we judge someone by certain easily visible aspects, but as soon as you get to know their history, their culture, the way of learning is something else, we forget everything and maybe we try not to judge so fast like that anymore.

Another important aspect is to communicate with the people that live in that country. At least when I was in Catania - Italy, I talked to a few students and just by listening to them I had all the prejudices and I enjoyed the time spent together.

Erasmus projects are a kind of vacation but from the eyes of a student, not only as a tourist. An experience like that can change your perspective in life.

My Erasmus experience

By Ibănescu Iarina-Maria

Teacher: Mara Chiricu

First of all, I'd like to express my gratitude for being a part of this project; it has long been a dream of mine to be a part of it. At first I was a bit shy and quiet, but with the help of my team, I was able to solve that problem, and I would want to thank them for their support.

Our first mobility was in Bulgaria, where we were able to participate in several activities and have a lot of fun despite the fact that it was online. This situation helped us in becoming a more solid team and making wonderful memories with my friends.

The second mobility took place in Turkey, in Izmit, a city near Istanbul. To be honest, this mobility was my favorite because Turkey was such a beautiful destination with lovely people. We learned a lot there, including how to paint on water in their traditional technique. On the third day, we went to Istanbul, which was my favorite day. We saw a lot of attractions, but Hagia Sophia was by far the most breathtaking. In addition to what I was saying, the food was absolutely delicious.

Our third mobility was at Biancavilla, in Sicily, Italy. Everything was perfect, but my favorite part was the architecture of the buildings; the complex details and rich style lured you in. We went to Catania and Taormina on the second day, and all I can say is that I want to go back and see even more than I did before. The Italian team planned a variety of exciting activities for us and performed some of their traditional dances and music.

Finally, I'd want to say that I'm thankful for this opportunity, and I hope to participate in this program again the future.

My experience from Erasmus Spain

Stănescu Paul Gabriel – Class 11 A

Teacher: Mara Chiricu

The first time I heard of the Erasmus programme I felt that it is too good of an opportunity to pass up and that it was my chance to improve and practice speaking in english in a country where english is not the native language with kids my age. I fell in love with english from a young age and never really had the chance to speak to somebody only in english outside of formal settings but, thanks to my english teacher from high school, I managed to get a spot in the international Erasmus programme. It was the first time that I was in such an activity and being accepted and being part of the programme really opened my eyes to the things you can do if you know a language that is largely used internationally and have the motivation and initiative to jump at the opportunities that are given to you.

I had the amazing week living with a spanish family and interacting with them on a day-to-day basis and I learned that even though we appear to be different from one another, in essence, we are all human. A very nice coincidence for me was that I celebrated my 16th birthday in an unforgettable memory.

While in Spain I stayed in a town near the capital of Spain, Madrid, and had the chance to visit centuries-old monuments and buildings and learn about the civilization and culture of Spain.

At the end of the programme every person that took part in it felt a strong sadness from having to end this week long exchange of culture but at the same time we were all happy that we managed to have such an astonishing experience in such a great place with such good people. I wholeheartedly recommend this type of activity for teenagers around my age, especially since you can create unforgettable memories with unforgettable people.

The Erasmus Experience

Costanda Sebastian 11th C Class

Teacher: Mara Chiricu

Words cannot fully express my personal experience in this activity called Erasmus, how i felt during the whole time and what kind of people I met there. However, I am going to give it a shot and talk about The Erasmus Project, hopefully I will describe everything thoroughly.

Let me start by speaking of the family i was assigned to. They were a fantastic, lovely group of people. All the members of the family, the parents and two children, gave me a warm welcome, making me feel right at home. I even got to play with the children. We went outside to get some fresh air, play basketball or

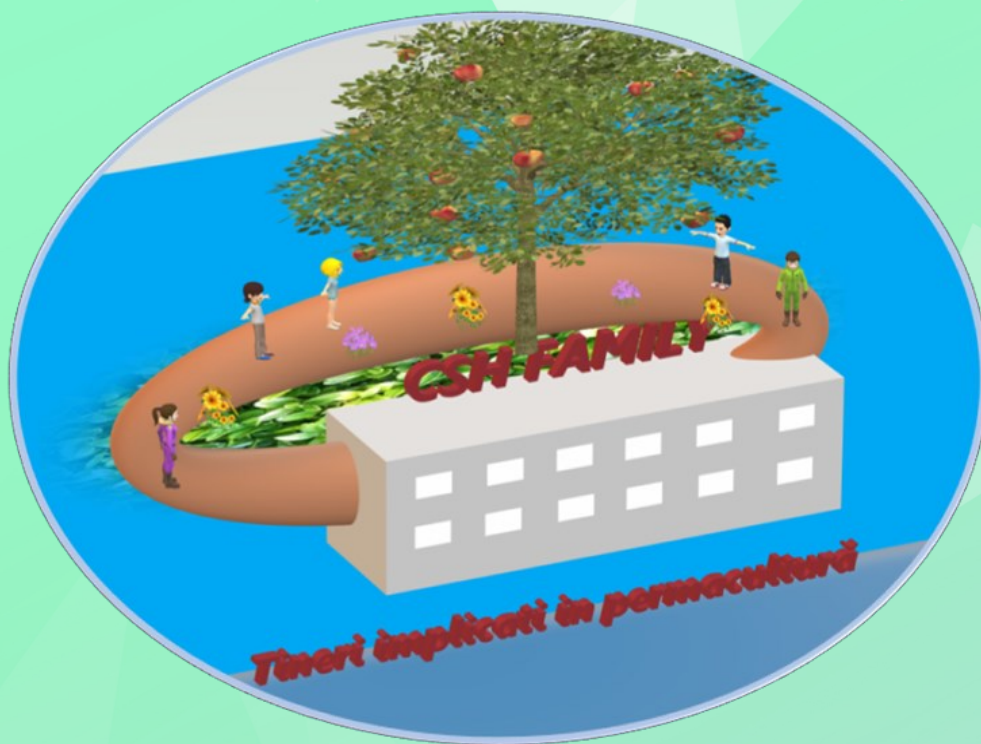
other games and make jokes. The parents were really calm. Thanks to them, I was able to try new things.

The locations me and my schoolmates visited were astonishing. Anywhere I looked, I was just compelled to photograph until my phone could not make any more pictures. Fortunately, it did not come to that. Everyone had fun finding out what beauty Spain had to offer. Speaking of fun, while we were in Toledo, we went into a lot of buildings, even churches. When we entered into one of the churches to look around, we had quite a unique surprise from someone working at that church. She had a big smile on her face while she told us, I believe, the history the specific building.

We also visisted the school at which our host children studied. It was completely different from any school I've seen in Romania. This school is twice my school in size. Not only that, but the atmosphere is breathtaking. It is impossible to see a student from there playing with their phone. Instead they are playing with their schoolmates. I even had the pleasant surprise to find a spanish student who speaks romanian. All students were friendly. They liked talking to us, even the older students. The teachers had no problem letting us participate in classes and even had us be part of their activities. We had the chance to meet other Erasmus participants and got to find out more about their countries, as the participants came from multiple countries.

To be honest, I did not want this experience to end. We held a party to mark the end of our visit in Spain and some of us ended up crying, mostly because of what I said earlier. Although, we managed to make new friends along the way.

That concludes my experience of Erasmus. I thank my headteacher for letting me participate in this project, and I thank God for ensuring I got to safely go to Spain.

Pe data de 1 iulie s-a încheiat primul proiect de permacultură implementat în Prahova. 100 de elevi ai Colegiului Național Spiru Haret Ploiești au reușit ca în doar câteva luni să învețe secretele grădinăritului. Mai mult, elevii au reușit să transforme curtea liceului într-o adevărată grădină urbană. "Tineri implicați în permacultură" este numele proiectului care a ajutat 100 de elevi să învețe tainele grădinăritului. Fiecare clasă a primit parcela sa de pământ pe care a trebuit să o îngrijească și de care tinerii se vor ocupa și după terminarea proiectului. Susținuți de director și coordonatori cei mici au reabilitat rapid curtea liceului transformând-o într-o adevărată oază de liniște și natură. În cadrul proiectului au fost plantați 35 de pomi fructiferi de diferite soiuri și 18 arbuști.

Aceștia au fost "adoptați" de elevii implicați în proiect, fapt prin care și-au asumat responsabilitatea îngrijirii pomilor și arbuștilor în viitor. Totodată elevii și-au manifestat dorința de a se ocupa și de grădina cu plante aromatice înființată prin proiect.

Motivele implicării în proiect au fost multiple dar cel mai important este că cei mici s-au bucurat de toate beneficiile care au venit odată cu acesta. Câțiva dintre ei și-au droit să împărtășească cu noi experiențele frumoase prin care au trecut.

”A fost o experiență interesantă, deoarece am învățat procesul de plantare și îngrijire a unui pom fructifer, iar pe această cale ne-a fost testată abilitatea de lucru în echipă. Activitatea nu a fost monotonă, ba chiar domnii coordonatori au avut grijă ca modul de lucru să fie interactiv, astfel s-a creat o atmosferă plăcută .”

-David Soficaru, elev

”În primă instanță, ideea unei grădini urbane în curtea unui liceu părea una inovativă și foarte creativă. La acest moment, după finalizarea ei, mi s-a confirmat că așa este. Participarea la acest proiect nu doar că a ajutat partea verde a instituției cât și cea omenească. Atât elevii cât și profesorii care au participat nu doar că au învățat lucruri noi în materie de grădinărit, dar am învățat și lucrul în armonie unul cu altul. După încheierea proiectului pot spune că pe lângă aspectul mai nou și frumos al școlii, noi elevii am devenit mai uniți și încântați să venim să ne vedem și îngrijim munca.”

-Alexandru Constantin, elev

”Nu am crezut că experiența grădinăritului mă va ajuta atât de mult. Pe lângă faptul că am transformat curtea liceului într-o adevărată oază de liniște și pace, acest proiect m-a învățat că lucrul în echipă este foarte important pentru dezvoltarea mea personală și comuniunea om-natură este mult mai importantă decât ne imaginăm.”

-Bianca Pantazi, elevă

Prof. Zvirid Ramona

*Elevi din Colegiul nostru, premianți la Concursul Național
„Știu și aplic! Securitatea și sănătatea în muncă se
deprind de pe băncile școlii”*

Succesul se află acolo unde se întâlnesc pregătirea și oportunitatea. (Bobby Unser)

Sunt momente în viață când eforturile se transformă în succese.

Elevii noștri s-au pregătit îndelung și au avut oportunitatea de a participa la etapa finală a Concursului Național „Știu și aplic! Securitatea și sănătatea în muncă se deprind de pe băncile școlii” unde premiul al II-lea la secțiunea tehnologic ciclul inferior a revenit echipei din Ploiești, de la Colegiul Spiru Haret. Concursul s-a desfășurat în perioada 13-15 mai 2022, la Colegiul Tehnic Gheorghe Asachi din Iași, unde au participat și zece elevi de la Colegiul ”Spiru Haret” din Ploiești.

Concursul „Știu și aplic! Securitatea și sănătatea în muncă se deprind de pe băncile școlii” se adresează elevilor cu aptitudini în domeniul securității și sănătății în muncă. Printre elevii premianți ai acestui concurs se numără Echipa Colegiului ”Spiru Haret”, formată din Mitrică Teodor Octavian și Șofrone Laurențiu Florin, cu premiul al II-lea la secțiunea tehnologic ciclul inferior, elevi pregătiți de doamna director Stroe Sofia.

În data de 18 mai 2022, Inspectoratul Teritorial de Muncă Prahova a desfășurat premiarea elevilor participanți la etapa Finală a Concursului Național „Știu și aplic! Securitatea și sănătatea în muncă se deprind de pe băncile școlii”.

Au participat la acest concurs următorii elevi: Mitrică Teodor Octavian, Șofrone Laurențiu Florin, Mihalcea Andrei Ionuț, Câmpeanu Georgeta Nicoleta, Matei Elena, Nica Cosmina Andreea, Rada Gabriel, Șerbănescu Ștefan, Chirion Andrei Călin, Petre Paul Alexandru) de la Colegiul ”Spiru Haret” Ploiești. Concursul „Știu și aplic! Securitatea și sănătatea în muncă se deprind de pe băncile școlii” are drept scop principal stimularea și promovarea elevilor cu aptitudini în domeniul

securității și sănătății în muncă, dezvoltarea competențelor elevilor, prin activități de bune practici în securitate și sănătate în muncă, respectiv pregătirea tinerilor, anterior intrării lor pe piața forței de muncă, cu privire la riscurile profesionale și la drepturile și obligațiile lucrătorilor la locurile de muncă. Concursul național a cuprins două etape, proba teoretică și proba practică.

Premiul al II-lea la secțiunea tehnologic ciclul inferior, a fost câștigat de către echipa Colegiului ”Spiru Haret”: Mitrică Teodor Octavian și Șofrone Laurențiu Florin, elevi în clasa a XI a H, elevi pe care îi felicităm și cu care ne mândrim, elevi pregătiți și îndrumați cu dăruire de către doamna director Stroe Sofia.

Prof. Dragomir Ana-Maria

Despre fața urâtă a iubirii

Curelea Carmen, clasa a X-a G

Premiu I– Concurs Clubul de lectură de la Spiru

Proiect județean „Clubul de lectură de la Spiru”, ediția I, poziția 75

Profesor coordonator: Vlad Adriana

Despre autoare:

Margaret Colleen Fennell s-a născut pe 11 decembrie 1979, în Sulphur Springs, în Texas, S.U.A. A absolvit liceul Saltillo din Texas, în 1998, iar în 2007 a absolvit la Universitatea de comerț A&M din Texas, cu diplomă în științe sociale. În anul 2000 s-a căsătorit cu Heat Hoover și își începe viața de mamă împreună cu cei trei fii ai săi. A lucrat ca ajutor social pentru familii și a fost consilier pentru copii, aceste joburi având un motiv înduioșător care s-a format în urma celor trăite în copilărie; o viață personală pe care a transpus-o și în romanul „Totul se termină cu noi”.

Și-a început cariera de scriitoare în 2011, când și-a terminat primul roman, pe care nu intenționa să-l publice, însă cei apropiați au fost cantitatea mai mult decât suficientă pentru motivație și curaj. Prima idee de roman a pornit de la un vers dintr-o melodie, „decide ce să fii și fii”, metodă pe care a aplicat-o pentru fiecare început de roman, motiv pentru care fiecare carte are un playlist propriu, detaliu care știa că va fi foarte apreciat de cititori. Le este extrem de loială fanilor, le promite cărți noi în fiecare anotimp, îi place să facă fancall-uri când își lasă fanii să contribuie cu idei la propriile creații

Despre roman:

Romanul ne spune povestea înduioșătoare a lui Lilly Bloom care nu a avut întotdeauna o viață ușoară din cauza tatălui ei care a transformat relația cu ea și mama ei într-una abuzivă, dar asta nu a împiedicat-o niciodată să muncească din greu pentru a-și îndeplini țelurile. A evoluat foarte mult: a absolvit facultatea, s-a mutat la Boston și și-a început propria afacere. Lilly trăiește o viață nouă după moartea tatălui său; întâlnește persoane noi, explorează locuri străine, lăsându-și trecutul reprezentativ decât pentru povestirea copilăriei.

Când aceasta îl cunoaște pe Ryle Kincaid, un chipeș neurochirurg, hotărât, încăpățânat și poate un pic arogant, se simte imediat foarte atrasă de el și viața i se schimbă brusc. Ryle este de asemenea și sensibil, și devine foarte atras de Lilly, care la rândul ei nu și-l poate scoate din minte. Însă el respinge categoric ideea de a avea o relație serioasă și de lungă durată. Totuși, în curând, Lilly devine excepția de la această regulă.

Pe măsură ce întrebările legate de noua ei relație o copleșesc, deoarece începe să vadă latura rea și violentă a iubitului său, apar și gândurile cu privire la Atlas Corrigan, prima ei iubire, cu care a avut o legătură deosebită când avea 15 ani, întrucât Lilly își putea găsi ușor liniștea și alinarea în sufletul acestuia. Atunci când Atlas reapare brusc în viața lui Lilly, tot ce a clădit împreună cu Ryle amenință să se destrame.

De ce am ales această carte?

Am ales această carte deoarece povestea protagonistei reprezintă de fapt povestea trăită de mama autoarei, în nota proprie, Colleen ne mărturisește că povestea romanului este îndeosebi pentru femeile puternice, pentru femeile ca mama ei, care au îndurat mult fără să merite. Am ales povestea lui Lilly deoarece o consider o eroină pentru copilul ei; și-a înfruntat cea mai mare frică, aceea de a avea același destin ca mama ei: un copil traumatizat și o căsnicie bazată pe violență. Lilly a avut curajul să nu se ascundă în spatele iubirii pentru Ryle, astfel că a luat cea mai corectă decizie pentru ea dar și pentru copilul ei.

M-a surprins subiectul care s-a dovedit a fi despre fața urâtă a iubirii, contrar așteptărilor.

Mi-a plăcut finalul deoarece, fiind unul trist, ne-a putut demonstra că iubirea nu este întotdeauna o poveste frumoasă.

Mi-a captat curiozitatea de la dedicația de pe prima pagină:

*Pentru tatăl meu, care a încercat din răspuțeri să nu
ne arate latura lui cea rea.
Și pentru mama mea, care s-a asigurat să nu vedem
niciodată ce-i mai rău din el.*

*Oare Ryle este asemenea tatălui ei?
Va avea același destin ca mama ei?*

Asta puteți afla doar voi cititorilor prin explorarea acestei drame romantico-psihologică. Vă asigur că vă veți lovi de multe întorsături, veți fi și voi confuzi cu privire la cele două personaje masculine; promit că veți și râde și că o să vă îndrăgostiți de Ryle sau Atlas, sau chiar de amândoi; și poate veți fi un pic revoltați la final, însă veți înțelege că și iubirea are o față urâtă.

Recomandare:

Recomand această carte celor care îndrăznesc să creadă că și ceva frumos se poate transforma în ceva urât; celor care le este încă teamă să iubească pentru că nu cred în dragoste sau poate că au crezut prea mult; această carte este pentru cei care trebuie să-și reamintească că viața nu înseamnă să aștepti să treacă furtuna, ci să înveți să dansezi prin ea; pentru cei care vor să descopere toate fețele iubirii și mai ales, este pentru cei care nici nu și-ar imagina ce se află între coperte.

De ce aleg cărțile lui COOHOO?

Am explorat foarte bine universul ei și ce am realizat a fost că, nu poți ajunge la un final fericit dacă nu treci și prin ceva urât. Astfel, pot recomanda cărțile ei tuturor pasionaților de romane de dragoste sau psihologice; vor avea parte de un amalgam de emoții la fiecare întorsătură de situație, iar dacă nu vor fi suficienți de curajoși să exploreze acest orizont în nuanțe atât de triste, atunci pot garanta că se va lăsa cu lacrimi.

Ador faptul că nu poți înțelege semnificația titlului și a copertii până nu ajungi la finalul acesteia. Din propria experiență, mărturisesc că la fiecare carte citită de-a ei, am avut acel moment de luciditate abia în ultimul capitol, chiar și în ultima pagină. Mai ador și faptul că nu poți anticipa ceea ce va urma, întrucât, după cum spuneam, ești lovit în permanență de o întorsătură de situație, astfel încât, Colleen reușește să te mențină captivat între filele de poveste. Nu în ultimul rând, trebuie să subliniez faptul că fiecare final nu este doar un sfârșit de poveste, reprezintă o morală; o morală care îți poate schimba perspectiva despre persoane, viață, viitor, etc.

Citate preferate:

„Uneori, cei care te iubesc te rănesc cel mai tare”

„Nu există oameni răi. Toți suntem oameni care uneori fac lucruri rele”

„Ea era luna: o parte din ea era mereu ascunsă”

Bineînțeles că nu ne putem imagina ca autoarea să nu ne surprindă mereu.

La sfârșitul acestui an va apărea partea a doua a acestui roman, intitulat „Totul începe cu noi”, deoarece orice final înseamnă un nou început, nu-i așa? Dar vă las pe voi să ghiciți a cui poveste o va spune de această dată .

Lectura – O sursă primordială a dezvoltării personale

Vaidacuşean Georgiana Denisa, Colegiul „Spiru Haret” Ploieşti

Premiul al III lea- Concurs judeţean de creaţie şi critică literară „Jurnalul de lectură de la Spiru”

Profesor coordonator: Ana Claudia

Trăind în Epoca Digitalizării şi a tehnologiei, observăm cum lectura devine una dintre ultimele preocupări ale adolescenţilor ce reprezintă elevii din zilele noastre. Telefoanele, calculatoarele, internetul şi reţelele de socializare reprezintă principalele modalităţi prin care aceştia îşi petrec timpul, însă ele nu vor putea înlocui niciodată valorile educative, morale şi culturale ale unei cărţi. În ciuda faptului că sursele menţionate pot avea şi un caracter instructiv, acestea nu vor contribui în mare măsură la formarea personalităţii unui elev.

Beletristica este arta compoziţiilor scrise, menită să le aducă elevilor beneficiile dezvoltării cunoaşterii şi a vocabularului, a imaginaţiei şi a sensibilităţii, formând, în cele din urmă, un tânăr cu abilităţi comunicative şi o cultură literară de bază, capabil să înţeleagă lumea din jurul său şi să interacţioneze cu aceasta, exprimându-şi liber gândurile, opiniile, emoţiile şi sentimentele. Prin acţiunea de a citi, adolescenţii descoperă tărâmurii noi, pline de aventură, de mister sau de armonie, având posibilitatea de a trăi emoţiile personajelor, dramele sau reuşitele acestora. Prin urmare, dezvoltarea socio-emoţională a tinerilor şi a oamenilor de orice vârstă este puternic influenţată de obiceiul acestora de a lectura diferite creaţii scrise.

Literatura ne învaţă, de asemenea, adevăratele valori ce trebuie preţuite în viaţă, aşa cum regăsim în numeroase opere literare pe care elevii sunt nevoiţi să le studieze pentru examenul de Bacalaureat. Raportându-mă la experienţele mele personale, un prim exemplu care a reuşit să îmi schimbe concepţia asupra lucrurilor materiale şi a celor spirituale este reprezentat de către nuvela psihologică realistă, „Moara cu Noroc”, scrisă de Ioan Slavici, care ne dezvăluie consecinţele nefaste ale dorinţei de înavuţire şi adevăratele valori – familia şi liniştea sufletească: „Omul să fie mulţumit cu sărăcia sa, căci, dacă e vorba, nu bogăţia, ci liniştea colibeii tale te face fericit”. Un alt exemplu memorabil este reprezentat de către primul roman obiectiv din literatura română, apărut în perioada interbelică în anul 1920, intitulat „Ion”, scris de Liviu Rebreanu. Romanul este organizat în două părţi: „Glasul pământului” şi „Glasul iubirii”, care reflectă patimile conflictuale şi demonstrează, în cele din urmă, că iubirea, divinul şi tot ce este uman înving lumea materială, a banilor şi a diabolicului.

În altă ordine de idei, lectura facilitează succesul şcolar al elevilor, deoarece aceasta antrenează şi extinde capacitatea mintală. Imaginaţia bogată şi vocabularul dezvoltat vor avea întotdeauna un aport considerabil la reuşitele copiilor din orice nivel de învăţământ. Astfel, elevii care obişnuiesc să citească de plăcere şi nu din obligaţie, pot beneficia de numeroase oportunităţi, cum ar fi participarea la diferite concursuri şcolare sau extraşcolare, deschiderea către noi orizonturi, alături de, bineînţeles, rezultate bune la învăţătură, care pot asigura un frumos viitor profesional.

În concluzie, lectura va avea întotdeauna un rol important în dezvoltarea personalităţii individului, în mod special a elevilor, datorită beneficiilor acesteia: dobândirea unui vocabular bogat şi a unei exprimări elevate, înţelegere amplă şi succes şcolar, spirit creativ şi imaginaţie, empatie şi stare de bine.

CHIMIA IUBIRII

Mențiune– Concurs *Clubul de lectură de la Spiru*
Proiect județean „Clubul de lectură de la Spiru”, ediția I, poziția 75
Profesor coordonator Dragomir Ana-Maria

*Chimia, subiectul care descoperă omul
Iubirea care îmbată omul,
Două subiecte vaste și periculoase
Care atrag privirile minților curioase.*

*Chimia iubirii poate fi luată ca un noroc sau un blestem
Un noroc pentru fericire,
Și un blestem pentru privirile oamenilor pe care le
omitem
În actul fals de împuternicire.*

*Cu jale și speranțe rugând amurgul pentru un miracol
Cu eterna jale după iubire,
Iar voința de a distruge destinul săvârșit într-un oracol,
Într-un final se arată ...
O amintire!*

Burlacu Maria Ioana, clasa a XI-a G

Jurnal de lectură

O introducere printre filele „călătorului” din mine

Părere personală despre cartea: „Lumi paralele” – Sorina Ioana Iordache

Premiu Special – Concurs Clubul de lectură de la Spiru

Proiect județean „Clubul de lectură de la Spiru”, ediția I, poziția 75

Profesor coordonator: Vlad Adriana

CUPRINS:

AUTOR

CARTEA „LUMI PARALELE” : Descriere; apariții, top

DE CE AM ALES ACEASTĂ CARTE?

CE MI-A STÂRINIT INTERESUL?

CE M-A SURPRINS?

CE MI-A PLĂCUT ?

AUTOR

AUTOR: Iordache Sorina Ioana

Sorina Iordache s-a născut pe 17 august 2006, este elevă în clasa a 10-a la Colegiul “Spiru Haret” din Ploiești, profilul Filologie.

Ideea romanului i-a venit la începutul clasei a 8-a, când a scris o compunere pentru unul dintre modelele examenului de Evaluare Națională, cu subiectul unei întâmplări într-o bibliotecă. Ideea a prins tot mai mult contur în mintea elevei, așa că povestea s-a transformat într-un adevărat roman. Deși la început nu a crezut că o să termine cartea, Sorina a observat cum îi curg ideile și acum este decisă să scrie o trilogie.

A început să scrie cartea „Lumi paralele” la vârsta de 13 ani, dar până atunci și-a afirmat talentul literar participând la diferite concursuri de creație, scriind eseuri și compuneri apreciate de profesori. A încheiat primul volum până să împlinească 14 ani, înainte de a fi admisă la liceu.

CARTEA „LUMI PARALELE”

Descriere:

O bibliotecă obișnuită te traversează peste granițe neobișnuite, spre lumi paralele. O adolescentă cu o viață normală află că nu este cine credea. Crescută de o familie umană care se mută într-un orașel numit The Forest Bran, aceasta descoperă că nu era într-un tot om. În interiorul ei domneau puterile a cinci creaturi de poveste.

În The Forest Bran află că are un frate geamăn, Kamill, pe care îl și întâlnește. De la acesta află despre soarta părinților lor adevărați și despre mama lor, care punea în pericol nu doar lumea magică din care proveneau, ci și omenirea, așa cum o știm.

Trecând prin cărțile din biblioteca orașului, Sorina își face prieteni noi și află că numele său adevărat era Calypso. Împreună cu zei ai elementelor, prieteni temerari și cu puteri multiple, Kamill și Calypso izbândesc în a salva toate lumile existente și trec cu bine peste toate încercările surprinzătoare și provocatoare.

Romanul „Lumi paralele” este primul roman dintr-o trilogie în curs de scriere. Acesta abordează multiple teme, precum familia, tristețea și prietenia, prin intermediul mai multor întâmplări fantastice, puse în scene dramatice și naive deopotrivă.

DE CE AM ALES ACEASTĂ CARTE?

Autoarea, de aceeași vârstă cu mine, a reușit să mă captiveze cu subiectul abordat în carte.

Cartea cu subiect fantastic care face un paralelism între lumea noastră și cea din spatele filelor, introduce cititorului personaje deosebite. Personajele au legături foarte frumoase între ele, astfel reușind să se ajute unele pe altele în impas și să se salveze. Unele personaje, precum personajul principal, este dispus să se sacrifice pentru cei dragi. Autoarea a abordat teme precum prietenia, frăția, camaraderia și familia, și le-a expus prin intermediul personajelor care chiar dacă au ceva fantastic în construcția lor, au caracter uman. Temele sunt puse în lumina reflectoarelor prin intermediul fantasticului.

CE MI-A STÂRNIT INTERESUL?

AUTOAREA: Autoarea care a debutat cu acest roman la vârsta fragedă de doar 13 ani!

COPERTA: Coperta și titlul care îți dau un sentiment magic și emană o aură misterioasă.

CITITORUL: Oricine o citește se poate regăsi într-unul dintre personaje și este accesibilă cititorilor de toate vârstele.

CE M-A SURPRINS?

- Fluctuația de sentimente pe care ți-o oferă evenimentele.
- Moartea bruscă a personajelor principale, cât și revenirea neașteptată a acestora.
- Sfârșitul surprinzător, neanunțat și neanticipat.

CE MI-A PLĂCUT?

În primul rând mi-a plăcut că a început ca mulți autori consacrați și primele pagini nu-ți inspiră că ar fi o carte captivantă. Pe parcurs, citind, începe să te cuprindă aventura, apare dezamăgirea morții personajului principal, după care te acaparează un val de ușurare și entuziasm că acesta se întoarce la viață.

În același timp finalul cărții te contrariază și te lasă cu mai mult decât un semn de întrebare. Cartea se termină brusc, fără să primești vreun avertisment, fără prea multe indicii despre ce urmează; cunoști în mare subiectul celui de al doilea volum și... atât.

Colegiul *Spiru Haret* Ploiești

Proiect județean „*Collectivité, civilité*”- CAEJ 2022, ediția I, poziția 33

Concurs „*Collectivité, civilité*”- Secțiunea *Eseu*-

COLLECTIVITÉ, CIVILITÉ

Burghelea Dariana, Clasa a X-a F, Colegiul *Spiru Haret*

Profesor coordonator, Ungureanu Elena

Planeta noastră se confruntă cu provocări fără precedent în ceea ce privește mediul și clima, acestea reprezintă o amenințare pentru omenire. Nu este prea târziu pentru a lua măsuri, să renunțăm la unele obiceiuri negative, să ne adaptăm pentru a minimiza daunele, să refacem ecosistemele și să protejăm ceea ce încă avem. Pentru a ne asigura o viață pe termen lung este necesar să percepem mediul, clima, economia și societatea ca părți inseparabile ale aceluiași întreg. Un mediu sănătos este indispensabil pentru societate, pentru salvarea planetei și pentru că este posibil un alt viitor.

"La politesse, c'est avoir l'air de s'oublier pour les autres" -Balzac

Qu'est-ce que la politesse? Nous pensons à un comportement caractérisé par le respect et la bienveillance dans nos relations avec les autres. Dès le plus jeune âge, nous sommes invités à être polis, civilisés, indulgents et respectueux. La politesse se manifeste à travers des gestes, des attitudes, elle doit se refléter dans l'ensemble de notre mode de vie, dans tous les modèles de comportement, d'attitude et d'attitude. La politesse ne se limite pas à des mots et des gestes gentils, mais doit être vécue et éprouvée mentalement, émotionnellement et physiquement.

Nous avons tous des valeurs, mais ce qui est important, c'est de savoir les mettre en valeur, leur donner du sens et les développer. Le respect est une valeur que nous reconnaissons en nous-mêmes et dans nos interactions avec les autres. Ceci est très important dans les interactions interpersonnelles, étant le moteur qui fait que les gens construisent des choses ensemble, se sentent dignes et précieux, vivent en harmonie. A quoi ressemblerait notre vie sans respect? Ce serait le chaos total. Ainsi, le respect signifie, en fait, accepter les différences entre nous.

La tolérance est une valeur morale qui implique de respecter et d'apprendre sur les autres, leurs idées, leurs pratiques, d'éliminer les stéréotypes incorrects en capitalisant sur les différences et de créer de nouvelles connexions de communication basées sur celles-ci.

La sagesse est la capacité supérieure de comprendre et de juger les choses, la connaissance, la compréhension intuitive associée à des attributs tels que la compassion, la connaissance de soi, l'expérience

Nous devons décider à partir de la position d'un être rationnel et impartial, et non de notre position personnelle, avec des intérêts actuels, de penser au-delà de l'intérêt personnel et de la communauté dont nous faisons partie. La bonne décision sera celle qui obtient le consentement des autres et apprécie les besoins fondamentaux des personnes.

Un autre principe atteint par la théorie de Kant est le principe d'humanité - "il agit de manière à traiter chaque être humain comme une fin en soi, pas seulement comme un moyen". Appliquer les règles de morale et de bienséance dans l'espace éducatif, espace destiné à faciliter la transmission et la progression des savoirs par les activités d'enseignement et de recherche, et pour que cela se déroule dans des conditions optimales, il est nécessaire que tous les membres de la communauté respectent une série de règles morales normes. Les règles morales découlent de valeurs et de principes, imposant des restrictions générales essentielles au comportement en société, tandis que les règles d'étiquette relèvent des conventions de politesse et ont une portée plus étroite.

Pourquoi avons-nous besoin d'éthique et d'intégrité? Nous devons respecter le droit de chaque personne à décider librement de ses propres choix, objectifs et projets, sans l'ingérence d'autrui, sur la base de ses propres croyances et valeurs. L'être humain doit être respecté comme la valeur suprême et incomparable, traité comme le but le plus élevé, jamais comme un moyen. Il est nécessaire de distribuer équitablement les biens et services scolaires, de ne pas discriminer les personnes, de les apprécier selon le mérite, les besoins, la contribution et la responsabilité, en tenant compte des ressources disponibles, comportement, comme dans tout type d'organisation.

La coopération est une nécessité dans tout processus d'apprentissage, de formation ou de recherche. Le respect sincère est crucial lorsque nous essayons de travailler ensemble. Même si vous n'êtes pas d'accord avec ce que disent les autres, cela ne signifie pas que vous avez le droit de les ignorer ou de les empêcher de parler.

Le principe d'utilité, aussi appelé principe de bonheur général, nous dit que les actions sont morales dans la mesure où elles produisent le plus de bonheur pour le plus grand nombre de personnes, car nous voulons tous être heureux.

En conclusion, dans nos relations avec les autres, nous serons pleins de bienveillance et de discrétion, avec une certaine tolérance pour la manière d'être des autres, intégrés dans un comportement civilisé de tenue civique et nous parviendrons à avoir confiance en notre force, à nous être dynamiques, opérationnels, polis, souriants.

Colegiul *Spiru Haret* Ploiești

Proiect județean „*Collectivité, civilité*”- CAEJ 2022, ediția I, poziția 33

Concurs „*Collectivité, civilité*”- Secțiunea *Eseu-*

COLLECTIVITÉ, CIVILITÉ

Mareș Alexia, clasa: a XI E

Colegiul *Spiru Haret* Ploiești

Prof. coord: Ungureanu Elena

Atunci când vorbim despre civilizație, ne gândim totdeauna la acțiunea unei societăți, unui popor sau unui om, și anume, de a trece de la starea primitivă la starea superioară a evoluției culturale și materiale. Acest lucru vrea să scoată în evidență manierele unei persoane. Termenul reprezintă ansamblul caracterelor proprii ale vieții culturale și materiale ale societății umane. Acest ansamblu dus la extreme în evoluție, nu face bine. Noi, tinerii, suntem educați în familie, la începutul și pe parcursul școlii, să învățăm bunele maniere: politețea și loialitatea sunt indispensabile pentru a-i respecta pe ceilalți și pentru a-ți respecta propria persoană.

Quand on parle de la civilisation on pense toujours à l'action d'amener une société, un peuple ou un homme d'un état primitif à un état supérieur d'évolution culturelle et matérielle. Ça veut dire d'adoucir, polir le caractère, les manières d'une personne. Mais le terme est encore plus large, il représente l'ensemble des caractères propres à la vie culturelle et matérielle d'une société humaine. Cet ensemble porté à un degré extrême d'évolution.

Nous, les jeunes, nous sommes éduqués en famille au début et ensuite à l'école d'apprendre les usages de la société, les bonnes manières. La politesse et la loyauté sont indispensables pour respecter les autres et pour se respecter soi-même. Respecter les lois de l'honneur, de la probité, de la droiture sont indispensables pour avoir une conduite loyale, sans user à de coups interdits.

En ce qui me concerne je juge un homme en observant son comportement. Les vêtements sont importants mais sans se porter "comme il faut" ils ne représentent rien. Ça veut dire qu'ils sont nécessaires pour couvrir le corps humaine et pour le protéger! Pour avoir une place respectable dans la société il n'est pas obligatoire de s'habiller à la mode. La manière particulière de s'habiller conformément au goût d'une certaine société est importante mais insuffisante! Pour gagner le respect des autres il est obligatoire d'être poli parce que la politesse représente l'ensemble de règles de savoir-vivre, de courtoisie en usage dans une société; elle est plus importante qu'une blouse ou une jupe à la mode!

Alors, à mon avis, la civilisation nous donne la possibilité de mieux s'intégrer dans la société d'être appréciée et respecter pour notre comportement, pour tout ce que nous voulons devenir. Une conduite civilisée est plus importante que les jeans et les tee-shirts modernes. Elle dit beaucoup sur toi, sur ta famille et sur la place que tu vas occuper dans la société. Nous, les jeunes, nous savons respecter toutes ces règles pour devenir des personnes capables, appréciées par tout le monde. Dans un mot, la civilisation représente la meilleure manière de bien vivre dans la société. 21

Românii și Occidentul

Bună, tuturor! Sunt Dănăilă Raluca-Andreea, din clasa a XI-a F și aș dori să vă spun câteva gânduri despre tema aleasă de mine: „Românii și Occidentul”. În articolul meu, se observă cum acțiunea românilor aflați în Occident și, mai ales, a celor plecați acolo cu un anumit mandat, și-a avut importanța sa la cunoașterea cauzei românești și la îndeplinirea dezideratului național.

O propagandă ceva mai susținută în străinătate s-a făcut mai ales după retragerea armatelor române în cadrul campaniei de la sfârșitul anului 1916. În iunie 1917, au ajuns în S.U.A. cu asentimentul guvernului român, transilvănenii Vasile Lucaciu și Vasile Stoica, care au organizat întâlniri cu participarea membrilor coloniilor române de acolo și au acordat interviuri presei, au răspândit broșuri, s-au întâlnit cu oameni politici, pentru a face cunoscută cauza românilor din Transilvania și a organiza unități de voluntari care să lupte împotriva Puterilor Centrale. La începutul anului 1918, a luat ființă legația României din S.U.A., condusă de dl. C. Angelescu. Acesta a transmis un mesaj presei americane, prin care – după ce sublinia importanța relațiilor economice și politice cu S.U.A. – preciza că niciun sacrificiu nu poate fi considerat prea mare atunci când se pune problema eliberării de sub dominația austro-ungară a peste 4 milioane de români. Existența legației a fost scurtă, încetându-și activitatea în condițiile încheierii preliminarilor de la Buftea. Propaganda românească în S.U.A. a avut de depășit o serie de obstacole, decurgând mai ales din poziția Washingtonului de menținere a Imperiului Austro-Ungar, inclusă și în declarația de război făcută acesteia, abia la 7 decembrie 1917. Scopurile războiului erau, în unele privințe, diferite față de Antantă; S.U.A. se considerau „asociate” și nu „aliate” cu puterile acesteia. Cercetarea mea a avut ca scop să cuprindă aceste două identități complet diferite: identitatea românească, cu personalități remarcabile ce s-au luptat pentru a îndeplini idealul unitar național român și identitatea occidentală, care a fost sau nu de acord cu ei, în funcție de posibilele avantaje sau dezavantaje venite imediat în urma Marii Uniri.

Elevă fiind, cred în educație și în beneficiile sale pe termen lung. Mai cred în faptul că românii, în istoria noastră, s-au îndreptat spre valorile și principiile occidentale! Vom continua să ne dezvoltăm în bine, dacă avem o viziune bună spre Occident. Cât despre exodul actual al românilor în Occident și găsirea fericirii în acea direcție, consider că școala are un rol major în contextul actual, cât și autoritățile de astăzi care ne conduc. Susțin acest lucru pentru că nu putem forma o societate educată, dacă noi scoatem analfabeți funcționali pe scară largă... și nici să ne dezvoltăm cum trebuie ca țară, în domeniile căutate pe plan internațional, dacă resursele noastre sunt investite prost în scopuri proprii, nu pentru: educație, cercetare, inovare, medicină, IT și alte domenii importante de activitate ale existenței umane!

Colegiul *Spiru Haret* Ploiești

Proiect județean „*Collectivité, civilité*”- CAEJ 2022, ediția I, poziția 33

Concurs „*Collectivité, civilité*”- Secțiunea *Eseu*-

COLLECTIVITÉ , CIVILITÉ

Dănăilă Raluca Andreea,

classe X^e F, Collège *Spiru Haret*, Municipiul Ploiești,

enseignant coordinateur: Elena Ungureanu

L'éducation a toujours été un élément social important; une institution qui évolue très lentement, ancrée dans les traditions et dont les changements ne se produisent pas avec le changement de régime politique, mais sont plutôt liés à la succession des générations et au degré de civilisation. Selon de nombreuses études de certains historiens, la culture fonctionne - en général - comme un tout; sa dissolution peut conduire à l'individualisation, perdant ainsi des valeurs unitaires.

Bien que n'ayant que 17 ans, j'ai choisi d'être courageuse et de parler ouvertement, dans mon projet, des vraies valeurs, principes et aspirations communes de l'histoire de France, c'est-à-dire de l'espace culturel francophone. D'un point de vue qualitatif, je pense que la situation en France est encore plus particulière que d'un point de vue quantitatif. La France a fait d'énormes progrès. C'est devenu un pays moderne, qui n'a jamais été au sens plein du terme. Elle a réussi à sortir du blocus agricole, à devenir l'un des principaux pays industrialisés et, dans l'ère post-industrielle actuelle, l'un des plus importants prestataires de services. Cependant, les difficultés économiques de ces dernières années n'ont pas changé les choses. Quant à l'avenir, toutes les voies restent ouvertes, rien dans l'histoire n'est jamais définitif, pas même la puissance des États-Unis (et le modèle anglo-saxon tant admiré). Malheureusement, au risque d'irriter certaines susceptibilités francophones, nous n'avons pas pu faire le même diagnostic optimiste quant à l'avenir de la langue française et de la présence culturelle française dans le monde. Les arguments actuels en faveur du français - en tant que langue de culture internationale - reposent essentiellement sur une longue et prestigieuse tradition. Actuellement, ils sont défendus par une France d'au moins 60 millions d'habitants, à laquelle s'ajoutent quelque 12-13 millions de Belges, Suisses et Canadiens francophones. Ou, avec le temps, la tradition se perdra, et aujourd'hui elle se perd plus vite que jamais, au rythme de la mondialisation et de l'accélération de l'histoire. Difficile de croire que, dans le monde de demain, le nom de Voltaire suffira à motiver les gens du monde entier à apprendre le français! Le jour viendra où la France devra compter exclusivement sur son potentiel réel.

Cependant, même en cas de meilleure performance, ce potentiel ne peut que rester limité (d'autant que d'autres concurrents sont prêts à entrer dans la course, représentant, outre l'espace occidental, les autres régions de la planète ; pour l'instant, les Français sont en concurrence avec quelques autres langues européennes, dans un monde qui pendant des siècles a été dominé par l'Occident et unifié autour de lui ; demain, d'autres cultures prévaudront probablement.

À terme, l'anglais pourrait être menacé - et le français ne pourra probablement pas rivaliser!. La langue française et la culture francophone, surtout, n'ont pas de positions extra-européennes décisives. L'anglais n'a pas été imposé tant par l'Angleterre que par l'Amérique du Nord. L'espagnol et le portugais sont en plein essor grâce à l'Amérique latine. Mais l'Amérique française est une Afrique noire francophone, la région la plus pauvre de la planète, avec une capacité d'influence culturelle nulle et qui restera longtemps négligeable. La France n'a certainement pas une très belle carrière devant elle. Mais dans la catégorie "moyenne", dans laquelle elle semble vouée à évoluer, elle a encore de grandes chances de conserver une place de choix. L'attitude de la France face à la mondialisation est caractéristique. Elle s'est bien adaptée, finalement, mais sans accepter aveuglément des règles considérées comme sacrées par les fatalistes des lois économiques. A tort ou à raison, je n'en ai aucune idée, je pense que les Français ont cette conviction que l'économie ne doit pas façonner le social; à savoir que le social doit contrôler l'économie. Récemment, la crise financière mondiale semble avoir eu raison sur certaines de ces questions. L'esprit critique des Français reste généralement éveillé (surtout dans une période d'uniformité de pensée); de même, leur capacité à protester, voire à se révolter. Au final, les Français ont une certaine résistance (meilleure que la plupart des autres nations en tout cas) aux excès de la mondialisation culturelle: l'identité française est encore saine.

En conclusion, je crois que nous n'avons aucun moyen de savoir si ces particularités joueront pour ou contre la France. Nous savons seulement que l'avenir qu'il crée le lui dira. En tout cas, elles préfigurent un modèle de «globalisation à l'image de l'humain», pour lequel l'unification technologique ne doit pas affecter la diversité humaine et, spirituellement, les communautés. La France a toujours été un grand pays, différent des autres nations. Même diminuée, elle veut rester elle-même, c'est-à-dire spéciale, pourtant... un fait qui doit être respecté et connu de chaque individu, quel que soit le pays dans lequel il est né; qu'il soit passionné ou non par cet espace culturel francophone. France, je t'aime!

Colegiul *Spiru Haret* Ploiești

Proiect județean „*Collectivité, civilité*”- CAEJ 2022, ediția I, poziția 33

Concurs „*Collectivité, civilité*”- Secțiunea *Eseu*-

ORGANISATION DES ÉCOLES FRANÇAISES

Bîsceanu Bianca, clasa a X-a F

Colegiul *Spiru Haret* Ploiești

Profesor: Ungureanu Elena

La devise "liberté, égalité, fraternité", expression des aspirations de la Révolution française de 1789, est à ce jour l'un des piliers du soutien de toute la société. Gravé sur les façades des écoles, il est à la source des principes fondamentaux du système éducatif.

S'agissant tout d'abord du principe d'égalité, il renvoie à la neutralité nécessaire au fonctionnement, sans discrimination, de l'enseignement public. Sur la base de ce principe, l'égalité d'accès à l'éducation pour tous les enfants, sans distinction d'origine, de sexe, de race ou de religion, est garantie. Le principal dérivé de ce principe, qui a suscité et continue de susciter de nombreux débats, est la laïcité, instaurée par Ferry en 1882. Si, à la fin du XIXe siècle, la laïcité signifiait la sécularisation de l'instruction publique, en transférant à l'État la fonctions exercées par des Clercs, aujourd'hui, les débats sur la laïcité portent sur la question de la manifestation, par le personnel et les étudiants, de l'appartenance religieuse. Ainsi, partant du postulat d'un égal respect de toutes les croyances religieuses, le code de l'éducation permet aux élèves de porter des signes religieux, à condition qu'ils soient très discrets, et interdit strictement aux enseignants de porter et d'exhiber dans les établissements publics le moindre signe qui indiquerait une appartenance religieuse. Les vêtements et accessoires interdits comprennent: le voile ou l'écharpe islamique, la kippa et la croix.

Deuxièmement, l'objectif est de garantir l'égalité des chances dans l'accès aux fonctions éducatives, quelle que soit la confession, mais aussi d'interdire toute forme de prosélytisme. A l'école française, si le professeur est dérangé en classe par un élève qui n'a pas envie de suivre le cours, le professeur peut facilement s'en débarrasser pour qu'il puisse faire son travail avec le reste de la classe. L'étudiant bruyant est invité à l'extérieur. Il ne quitte pas l'école parce qu'il n'y est pas autorisé. Il reste dans une salle de classe libre, son exclusion est notée et il reçoit également une punition: un sujet qui, en règle générale, signifie un essai lié à l'erreur commise. Si vous avez été irrespectueux, vous écrirez quelques pages sur le respect et le besoin de respect. Si vous avez copié, vous expliquerez comment cela nuit à copier la discipline scolaire.

En conclusion, dans ce lycée, tout le monde porte un uniforme. C'est obligatoire. La coiffure des filles aussi, un petit chignon. Ils portent des chaussures noires avec un talon de trois centimètres. Les ballerines et les talons de plus de trois centimètres ne sont pas acceptés. Les garçons ont une barbe rasée en permanence. Si vous ne vous présentez pas à l'entrée de l'école, vous êtes renvoyé chez vous pour vous changer et venir habillé en conséquence. Et si vous vous êtes faufilé à l'entrée sans être vu comme ayant un léger écart par rapport à votre uniforme scolaire, vous avez peu de chances de le rester. Tout enseignant ou conseiller principal d'éducation en charge de la vie scolaire peut vous renvoyer chez vous. Vous choisissez de vous absenter. Ce qui n'est pas bon du tout, car, chaque semestre, le conseil de classe analyse la situation scolaire et disciplinaire de tous les élèves. Dans la réunion, devant tous les enseignants et avec les proviseurs, les absences, les exclusions, les fautes disciplinaires sont finement hachées.

Colectivul de redacție

COLECTIVUL EDITORIAL:

Prof. STROE SOFIA, director

Prof. CHIRICU MARA, director adjunct

Prof. IONIȚĂ CONSTANTIN, director adjunct

COLECTIVUL DE ELABORARE AL REVISTEI:

Prof. DRAGOMIR ANA-MARIA

Prof. ILIAȘ IRINA

Prof. ZVIRID RAMONA-MARIA

Prof. UNGUREANU ELENA

Prof. GRIGORE CRISTINA, tehnoredactare

COLABORATORI:

ELEVI:

NEDELICU GABRIEL, tehnoredactare

BÎSCEANU BIANCA

BURGHELEA DARIANA

BURLACU MARIA IOANA

CONSTANDA SEBASTIAN

CURELEA CARMEN

DĂNĂILĂ RALUCA ANDREEA

IBĂNESCU IARINA-MARIA

IORDACHE SORINA IOANA

MAREȘ ALEXIA

RĂDULESCU NATALIA

SOFICARU DAVID

STĂNESCU PAUL GABRIEL

VAIDACUȚEAN DENISA

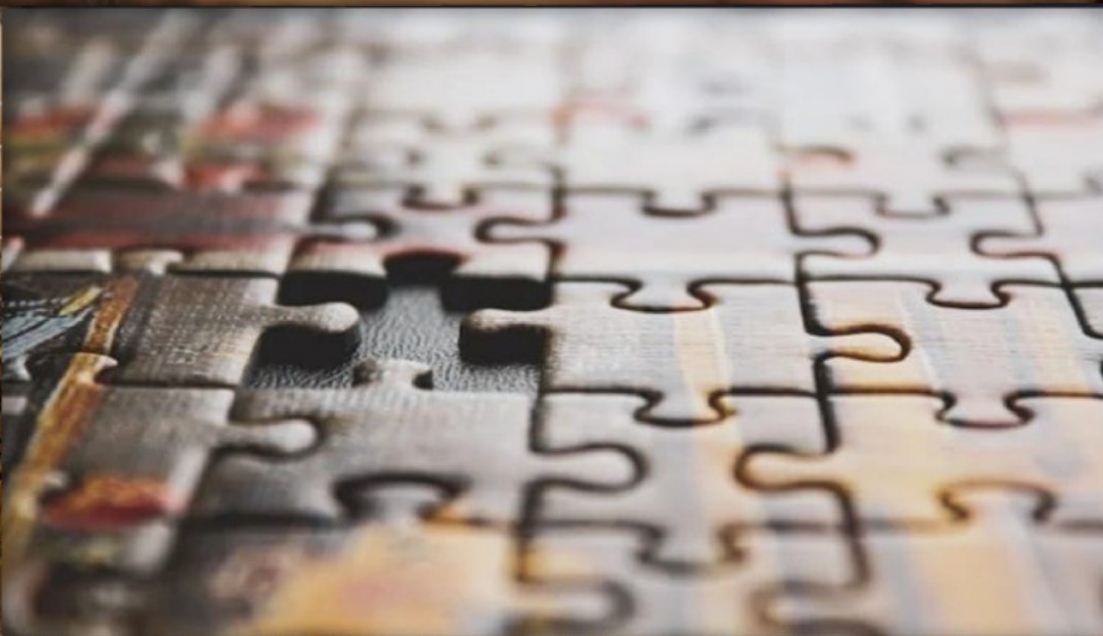
PROFESORI:

Prof. ANA CLAUDIA CONSTANȚA

Prof. VLAD ADRIANA

Responsabilitatea pentru conținutul articolelor aparține în totalitate autorilor.

Atelierul de idei

ISSN 2601-8837

ISSN-L 2601-8837